

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Georgij Gilberti elogium, ibid.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

Georgium Gilberti tenebriones nequissimi acerrimè sunt infectati, seu quod *No-*
bilis Iuuenis virtus inter suos eminebat altius, seu quod subodorati erant eum à
Personij latere vix discedere; missaque manu in omnes possessiones eius & fa-
 cultates, atque per fraudem interceptâ pecuniâ non exiguâ quam ex agris di-
 uenditis confecerat, cum nullo posset loco per inquisitores consistere, suavit
 ei *Personius* vt solum vertens in Gallias primùm tum in Italiam Romamque
 se conferret. Hic prauis à puero opinionibus imbutus, Romam pridem hone-
 stæ curiositatis gratiâ cum venisset, sermone consuetudineque *Personij* com-
 mutatâ sententiâ rectam Fidem, legesque sanctè in Patria viuendi complexus
 fuerat; atque in Angliam reuersus ætate iam maturus, suæ stirpis vnicus, &
 ampliarum possessionum hæres, ad nuptias animum adiecerat, cum forte
 sub id tempus quo tabulæ erant conficiendæ *Personij* in Insulam aduen-
 tus nunciatur. Igitur Matrimonij negotio posthabito conuolat ad *Per-*
sonium: cuius rursus familiaritate mutuisque de rebus diuinis colloquiis tam
 vehementer est accensus, vt desertis nuptiis castimoniam Deo non ita multò
 post promiserit perpetuò colendam. Inde rei Catholicæ promouendæ studio
 non *Personium* modò rebus omniibus ad cultum, ad habitationem, ad itinera
 atque ad sacra ministeria necessarijs liberaliter instruxit, sed earum rerum cu-
 ram erga *Campionum* & cæteros Socios sibi vni demandari summis precibus
 impetrauit, non magis ad promissa promptus, quam in facto munificus. Ad
 quod studium cum paris nobilitatis Iuuenes còplures exemplo & cohortatio-
 ne inflammasset, ipse *Personio* indiuiduus adhæsit; neque tamen ad Societa-
 tis tantum homines optimi Iuuenis beneficentia pertinuit, alios etiam Sacer-
 dotes & Catholicos præclarâ Cælestis fænoris spe complexa est; vsque dum
 hostium fidei assiduâ vexatione atque infectatione migrare compulsus, ad
 Collegium Anglorum de vrbe se recepit. De quo iuuat audire illustre *Alani*,
 tum Rhemensis Præsidis, deinde Cardinalis testimonium, in quadam sua hoc tẽpo-
 re scripta Epistola, "Est apud me hoc tempore summus Patrum & Presbitero-
 rum in Anglia Patronus & Comes, Dominus *Georgius Gilbertus*, qui que ip-
 sorum causa passus est rapinam penè omnium bonorum & possessionum:
 Et quia hæretici ipsum personaliter persecuti sunt præ cæteris, cum eius opera
 conseruari & sustentari Patres Societatis ipsi scirent, concessit huc in Galliam
 Paris *Roberti* & aliorum consilio, vt se seruaret ad aliud tempus. Veniet Ro-
 mam volente Deo in autumno, atque de se disponet secundum consilium Re-
 uerendi Patris Generalis & Vestrum. In discessu reliquit Patri *Roberto* septem
 equos ad necessaria Sacerdotum & Patrum itinera & negotia obeunda, magnam-
 que impendit vim pecuniæ ad necessariarum rerum apparatus, nempe Charta,
 Præli, Characterum, atramenti, & similibus, ita magnæ res non possunt fie-
 ri nisi magnis subsidijs, oportetque esse homines pecuniarum summè contẽptores,
 pariterque diuites, qui talia opera insigniter promoueant." Hæc *Alanus*. Re-
 mam cum peruenisset, in Seminario non induit vestè cæteris communem vt
 liberiùs per urbem communibus vacaret negotijs quibus perquam erat utilis;

Georgii
Gilberti
elogium.

Alani de
Gilberto
opinio.
13. Iunij
1582.

1580. Vitam verò induit penitus Religiosam, leuius, vigilijs, acriq̃ue corporis afflictatione, atque imprimis indefesso precandi studio compendiosam sibi ad Cælestem Patriam muniens viam. Quinque de die horas impendebat orationi, plures etiam cum egrediendum non esset ad negotia. Peragrabat frequenter cogitatione Cælestium varios ordines, & modo hunc modo illam ex Sanctis familiari alloquio salutans rogabat, quam is ratione, cuius virtutis exercitatione ad tantam ascendisset gloriam; & quasi respondentem auscultans accendebat se ad huiusmodi studium: Exempli gratia: Tu Sancte *Stephane*, vnde video te ornatum tot splendidorum lapidum coronâ? & respondet *Stephanus*; hi sunt lapides quos, cum à Iudæis obruerer, Christi mihi sanguis perpoliuit. Et tu *Bartholomæe*, vestis illa purpurea in quâ triumphas vnde tibi parta est? Ex eo quod pellem exui libentissimè pro Christo meo. Et tu *Francisce*, quâ arte ad Thronum tam sublimem, tamquam diuitem peruenisti? hic est fructus paupertatis, quam omnibus mundi diuitijs delictisque prætulisti. Idque genus orationis commendabat Alumnis Seminarij, aptissimum ad laborum cum iucunditate tolerantiam incitamentum. De nocte vero adrepebat latenter ad Odæum, vt dulcissimo Christi *Iesu* consortio in venerabili, nullo interstrepente fruere. Contigitque vt in ea, quæ fuit illi extrema anno exacto infirmitate, dum ad commodiorem stationem illac esset vehendus, ab tam optata præsentia, nisi superueniente domus ministro qui pro potestate iuberet, non posset auelli. Tantâ vero obseruantiam colebat superiores, vt ad nomen ipsum obedientiæ qualibet in morbi medicinis ingratiissima hauriret alacriter; quod cum quadam vice promptè fecisset, cui dam Patri familiariter, "Quanta, inquit, exulto latitiâ, mi Pater?" Rogatus quid id esset quod eum tam magno gaudio cumelasset, "Beatissima (inquit) Virgo propter istam obedientiam ostendit se mihi vultu ad serenitatem ac beneuolentiam composito, cum paulò antè seueriore aspectu me fuisset intuita, eo quod quadam in re nimium proprio iudicio adhæsissem." Solitusque erat dicere, duo esse quæ amorem in se reuerentiamque erga Societatem conciliarent, primum; quod hoc genus vitæ proximè exprimeret modum viuendi quem Christus cum esset in terris dignatus est amplecti: Alterum. Quod in obedientiæ virtute in primis Societas tota excelleret. Quanto vero teneretur Martyrij seu desiderio seu æstimatione tum declarauit cum ad adstantes præcipiti hoc & præmaturo tam præclari iuuenis morbo comotos, "Me, inquit, flere deceret magis qui sine sanguine eripior; vos quibus Martyrij spes magna superest quid ploratis?" dataque cum illi esset in manus Crux lignea quam ad acuendam pro Christo moriendi desiderium *Alexander Briantus* sibi ante martyrium formauerat, "O Lignum (inquit) ô funes, ô gladij, ô mors desideratissima! Cur ego miser dignus non eram vobis frui & sanguinem pro sanguine fundere? Quis mihi daret eo modo tractari quo hi Sancti Martyres? O amantissime colendissimeque *Campiane*, ô *Sherwine*! ô *Briante*! vestris precibus iuuate, vt peccatorum meorum consequar veniam quibus hac tam magnâ

Eius vitæ ratio in Seminario de vrbe.

Ex literis Agazzarij Rectoris ad Generalem

Obedientiæ Laus.

Martyrij desiderium

magnâ gratiâ exclusus hîc otiosus morior. Quis dabit capiti meo aquam, & 1580.
 oculis meis fontem lachrymarum? &c.) Tum cùm Christo Domino obtu-
 lisset suâ merita sanctissimæ passionis, Beatissimæ Virgini dulcissimum filium,
 dolores etiam quæ viuens passa, & gaudia quibus moriens cumulata decessit,
 Angelo Custodi & Patronis gratias & preces pro tutela, se totum in holocau-
 stum donans Deo, impetrata ab admodum Reuerendo Patre Generali voto-
 rum Societatis nuncupatione, & ad Sanctum Andream sepulturâ, vocem
 affectus interclusit ijs in verbis " Insuper ego peccator voueo tibi Deo meo
 coram Beatissima Matre Virgine *Maria*, & omnibus Sanctis, Paupertatem,
 Castitatem & obedientiam in Societate *Iesu*) Sanctissimaque *Iesu* & *Maria*
 nomina reiterans, oculis velut ad quietendum clausis animam sanctam Deo
 reddidit Creatori, pridie nonas Octobris, anno supra quingentesimû octoge-
 simo tertio. Tyronum Domui cùm ducentas nostræ monetæ libras ex legato
 reliquisset, eam omnem pecuniam Pater Generalis voluit ad *Alanum*
 in Rhemensis Collegij vltus transmitti, affirmans suorum se etiam Col-
 legiorum impensâ, si liceret, tantam causam & tam magnâ dignam commi-
 seratione subleuaturum. Eius inter cetera benignitate (inquit Bombinus) An-
 glîci Collegij templum illustribus Martyrum Anglorum tabulis vndequa-
 que vestitum hodieque visitur: Nimirum, hic sumptum fecerit; rei autem
 totius inuentio, propositio, ordo, ad Patrem *Guilielmum Good* refertur, qui
 id temporis eo in Collegio Confessarij munere fungebatur.

XV III. Inter Sacerdotes verò, (præter eum quem nominauimus *Sherwinum*,
 & quos alia dabitur occasio nominandi.) *Rishtonius* eiusque frater compre-
 hensi sunt cum aliquibus è Lancastræ celebribus Catholicis, ad Rubræ Rolæ
 hospitium in veteri, vt vocant, Olborni colle. Quò cùm *Personius* præpera-
 ret ad colloquium, oblitus repente plateæ domorumque positionem, ober-
 rans, *Walsinghamij* Satellites in hospio operientes fefellit, atque aliò diuertens
 tum primùm didicit quò è periculo diuinitus fuisset ereptus cùm inscius eua-
 sisset. Et erant ista quotidiana; de die, deque nocte, in ædibus quibuscunque,
 vbique insidiæ, vt modò se fæno condere, modò ante lucem migrare, modò
 suâ industriâ variè vt sibi consuleret necesse fuerit: repletisque Carceribus, no-
 uæ inquisitiones instituebantur corripendis Sacerdotibus, multo primùm
 ferro, tum exquisitissimis tormentis vexandis, denique aut morte aut exilio
 tollendis, vt mirum sit quâ fronte, & quo ore in Hispanos quæstos debac-
 chentur ij, qui non vt antiqua iura tueantur, sed vt noua portenta in Eccle-
 siam, & in mores inuehant, omnemque Dei timorem à cogitatione homi-
 num, inani, quam fingunt, fiduciâ depellant, omnem seueriorem disciplinam
 eliminant, haud paulo acrius conuultur, quàm quæstos Catholici in ir-
 rumpentes novos homines vsquam animaduertent. Quid enim si *Maria* he-
 resis manifestos vsitato in omni ætate ignis supplicio, obstinatos complures
 sustulit? An mitior *Ezabetha*, quæ nullius criminis reis inlueto primùm tor-
 mentorum genere excarnificatis (vt membro vix hæreat, membrum) tum de
 ligno

Mors Sancta.

c. 22. vitæ Campiani.

Pericula nostrorum in Anglia

Vel Leonis rubri nam sub disunctione ponitur in notis Perlonij